

„familiefonds“. I § 1, nr. 10, foreslås en tilsvarende begrænsning, for så vidt angår renter af gæld til sådanne fonds.

Ifølge lovforslagets § 2, stk. 5, skal ændringen kun finde anvendelse på renter, der vedrører tiden efter den 31. december 1967.

Til § 2.

Efter § 2, stk. 1, skal de foreslåede ændringer i ligningsloven som hovedregel have virkning fra og med skatteåret 1968-69.

I § 2, stk. 2-5, stilles der dog forslag om særlige overgangs- og ikrafttrædelsesregler vedrørende lovforslagets § 1, nr. 2, 6, 8 og 10, jfr. bemærkningerne til disse bestemmelser.

Overgangsregler for skatteåret 1968-69 i forbindelse med den foreslåede ophævelse af skattefradragetsreglen findes i lovforslagets § 3.

Til § 3.

Reglerne om reguleringsfradrag har til formål at afbøde de uheldige virkninger af skattefradragets rettens ophævelse, hvor den skattepligtige i indkomståret forud for skatteåret 1968-69 har haft en særlig stor skattebetaling i forhold til sit almindelige indtægtsniveau.

Reguleringsfradraget er et såkaldt „beregningsfradrag“. Fradraget indgår således ikke i opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men tages først i betragtning ved selve skatteberegningen. Skattemyndighederne skal, uden at nogen begæring fra den skattepligtige er fornøden, indrømme fradraget ved skatteberegningen, når betingelserne herfor er opfyldt.

Når fradraget er udformet som et beregningsfradrag og ikke som et ligningsmæssigt fradrag ved ansættelsen, er det fordi de oplysninger om skatten for skatteåret 1968-69, der indgår i beregningen, ikke vil kunne foreligge på det tidspunkt, da ligningen begynder.

Reguleringsfradraget skal virke ind ved beregningen af såvel statsindkomstskatten som den kommunale indkomstskat.

Reguleringsfradraget opgøres på grundlag af en sammenligning mellem skatteyderens faktiske skattebetalinger i indkomståret 1967 og en foreløbig beregnet skat for skatteåret 1968-69.

Hvis den skat, der er betalt i 1967, er højere end den beregnede skat, får skatteyderen et fradrag svarende til forskellen mellem betalt skat og beregnet skat. Den skattelettelse, som et sådant fradrag vil medføre, svarer nogenlunde til ligevægtsskatten af den del af skattefradraget, som skatteyderen går glip af ved overgangen til det nye system.

Det er hensigten, at reguleringsfradraget skal

kunne udfindes i forbindelse med den maskinelle skatteberegning.

Ved udfindelsen af reguleringsfradraget lægges der efter § 3, stk. 2, vægt på, hvad der er betalt i skat i indkomståret forud for skatteåret 1968-69, normalt kalenderåret 1967. Beløb, som først er forfaldet til betaling i dette indkomstår, men som er forudbetalt og bragt til fradrag allerede ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1967-68, kan således ikke medregnes ved udfindelsen af reguleringsfradraget. Det er yderligere en betingelse, at skattebeløbets sidste rettidige indbetalingsdag skal være indtrådt i det til grund for skatteåret 1968-69 liggende indkomstår eller tidligere. Herved forhindres det, at en skattepligtig ved at forudbetale skatter, der har sidste rettidige indbetalingsdag efter udløbet af indkomståret forud for skatteåret 1968-69, sikrer sig et særlig stort reguleringsfradrag.

Bestemmelsen i § 3, stk. 3, 3. pkt., tager sigte på at løse det beregningsproblem, der vil foreligge, når den skattepligtige skifter opholdsskattekommune i løbet af skatteåret 1968-69. Det foreslås, at de kommunale skatter skal beregnes efter reglerne i den kommune, hvor den pågældende er statskatteansat for skatteåret 1968-69. Det forhold, at den skattepligtige skifter opholdsskattekommune, påvirker således ikke størrelsen af reguleringsfradraget.

I visse tilfælde kan det forekomme, at den skattepligtiges skattebetalinger i 1967 er så store, at han ikke får den tilsigtede fordel af reguleringsfradraget ved skatteberegningen for skatteåret 1968-69. Det kan navnlig forekomme, hvis den skattepligtige i 1967 efterbetaler et større skattebeløb vedrørende tidligere skatteår. For at undgå urimelige virkninger af et sådant uudnyttet reguleringsfradrag foreslås det i § 3, stk. 4, at hvis reguleringsfradraget overstiger den skattepligtige indkomst for skatteåret 1968-69, skal det overskydende beløb kunne fradrages ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1969-70.

Som tidligere omtalt er reguleringsfradraget af praktiske hensyn udformet som et „beregningsfradrag“, der ikke indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men først tages i betragtning ved selve skatteberegningen. Det fradrag, der efter § 3, stk. 4, overføres til skatteåret 1969-70, skal derimod allerede foretages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, idet der ikke her er noget praktisk til hinder herfor. Såfremt den skattepligtige indkomst for skatteåret 1969-70 herefter kommer til at udvise underskud, vil dette kunne fradrages i indkomsten for de nærmest følgende 2 skatteår efter reglerne i ligningslovens § 15 (trykt i bilag til lovforslaget).